

Presidència de la Generalitat

DECRET 133/2016, de 7 d'octubre, del Consell, pel qual concedeix l'Alta Distinció de la Generalitat a Alejandra Soler Gilabert. [2016/7877]

El Consell, per mitjà del Decret 28/1986, de 10 de març, modificat pel Decret 177/2003, de 12 de setembre, va crear l'Alta Distinció de la Generalitat per a premiar les persones físiques o jurídiques que s'hagen distingit en la seua activitat al servei dels interessos generals i peculiars de la Comunitat Valenciana.

Alejandra Soler va nàixer a València en 1913. Va estudiar en la Institució de l'Ensenyança per a la Dona i va fer el Batxillerat en l'Institut Lluís Vives, vinculant-se a la Federació Universitària Escolar, moviment d'estudiants que lluitava per una ensenyança més moderna, i que va participar en les revoltes d'estudiants en la dictadura de Primo de Rivera. En 1934, amb 21 anys, es va afiliar al Partit Comunista, i un any després es va llicenciar en Filosofia i Lletres, sent una de les primeres dones de l'Estat que es va llicenciar en la universitat. Va ser també pionera en l'associacionisme universitari durant la II República, lluitadora i defensora de l'escola pública i de la igualtat, i de l'accés universal a l'educació, a què va contribuir com a mestra en les escoles rurals. A més, Alejandra Soler va ser una de les primeres dones de la història de l'atletisme valencià. Amb un reduït grup de xiques eixia a córrer per l'actual camp de Mestalla en distàncies com els 80 metres o els 150. També llançaven el disc, la javalina o el pes i practicaven salt de longitud i altura. De fet, les seues marques constitueixen els primers registres de la història dels rècords femenins.

L'any 1939, Alejandra Soler creua la frontera a França, on acaba internada en un camp de refugiats del govern col·laboracionista de Vichy, del qual aconsegueix escapar fins a l'URSS, amb el seu home, Arnaldo Azzati. No van tornar a Espanya fins a 1971.

A Moscou fa de mestra de xiquets espanyols de la guerra, que la Unió Soviètica havia acollit. Durant la Segona Guerra Mundial va patir la Batalla de Stalingrad, de la qual va salvar 14 alumnes que tenia a càrrec seu, ajudant-los a creuar el Volga, i traslladant-los lluny del front. En 1958, va ser designada Cap de la Càtedra de Llengües Romàniques de l'Escola Superior de Diplomàcia a Moscou, càrrec que va desenvolupar fins que es va jubilar en 1971.

L'any 2013, als 100 anys, va participar com a activista en el primer aniversari de la primavera valenciana. Al setembre de 2015, va ser distingida com a filla predilecta de la ciutat de València.

Per això, com a reconeixement al seu coratge al llarg d'una vida compromesa, sense defallir, amb la lluita per la llibertat i els drets humans, prèvia deliberació del Consell, en la reunió del dia 7 d'octubre de 2016,

DECRETE

Concedir l'Alta Distinció de la Generalitat a Alejandra Soler Gilabert

València, 7 d'octubre de 2016

El president de la Generalitat,
XIMO PUIG I FERRER

Presidencia de la Generalitat

DECRETO 133/2016, de 7 de octubre, del Consell, por el que concede la Alta Distinción de la Generalitat a Alejandra Soler Gilabert. [2016/7877]

El Consell, mediante el Decreto 28/1986, de 10 de marzo, modificado por el Decreto 177/2003, de 12 de septiembre, creó la Alta Distinción de la Generalitat para premiar a las personas físicas o jurídicas que se hayan distinguido en su actividad al servicio de los intereses generales y peculiares de la Comunitat Valenciana.

Alejandra Soler nació en Valencia en 1913. Estudió en la Institución de la Enseñanza para la Mujer y cursó el Bachillerato en el Instituto Luis Vives, vinculándose a la Federación Universitaria Escolar, movimiento de estudiantes que luchaba por una enseñanza más moderna, y que participó en las revueltas de estudiantes en la dictadura de Primo de Rivera. En 1934, con 21 años, se afilió al Partido Comunista, y un año después se licenció en Filosofía y Letras, siendo una de las primeras mujeres del Estado que se licenció en la universidad. Fue también pionera en el asociacionismo universitario durante la II República, luchadora y defensora de la escuela pública y de la igualdad, y del acceso universal a la educación, a lo que contribuyó como maestra en las escuelas rurales. Además, Alejandra Soler fue una de las primeras mujeres de la historia del atletismo valenciano. Con un reducido grupo de chicas salía a correr por el actual campo de Mestalla en distancias como los 80 metros o los 150. También lanzaban el disco, la jabalina o el peso y practicaban salto de longitud y altura. De hecho, sus marcas constituyen los primeros registros de la historia de los récords femeninos.

El año 1939, Alejandra Soler cruza la frontera a Francia, donde acaba internada en un campo de refugiados del gobierno colaboracionista de Vichy, del que consigue escapar hasta la URSS, con su marido, Arnaldo Azzati. No volvieron a España hasta 1971.

En Moscú ejerce de maestra de niños españoles de la guerra, que la Unión Soviética había acogido. Durante la Segunda Guerra Mundial sufrió la Batalla de Stalingrado, de la que salvó a 14 alumnos que tenía a su cargo, ayudándolos a cruzar el Volga, y trasladándolos lejos del frente. En 1958, fue designada Jefa de la Cátedra de Lenguas Románicas de la Escuela Superior de Diplomacia en Moscú, cargo que desarrolló hasta que se jubiló en 1971.

El año 2013, a los 100 años, participó como activista en el primer aniversario de la primavera valenciana. En septiembre de 2015, fue distinguida como hija predilecta de la ciudad de Valencia.

Por ello, como reconocimiento a su coraje a lo largo de una vida comprometida, sin desfallecer, en la lucha por la libertad y los derechos humanos, previa deliberación del Consell en la reunión del día 7 de octubre de 2016,

DECRETO

Conceder la Alta Distinción de la Generalitat a Alejandra Soler Gilabert.

Valencia, 7 de octubre de 2016

El president de la Generalitat,
XIMO PUIG I FERRER